

РЕШЕНИЕ

№ 751

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5473** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по подадена искова молба от Н. П. П., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], офис № 5, с която е предявен иск срещу Столична дирекция на вътрешните работи /уточнено с молба от 29.07.2024 г., л.13/ за заплащане на обезщетение в размер на 250 лв. за имуществени вреди от заплатената „глоба“ по отменения като незаконосъобразен Електронен фиш /ЕФ/, серия „Г“, № 0008747/2019 г., издаден от СДВР, ведно със законната лихва от завеждането на иска до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че на 21.10.2019 г., поради изтичане на срока на валидност на шофьорската му книжка, ищецът П. предприел действия за подновяване в „Пътна полиция“ при ОДМВР В.. При подаване на заявлението за подновяване, служителите на „Пътна полиция“ му връчили Електронен фиш серия „Г“, № 0008747/2019 г., който следвало да заплати, за да поднови срокът на валидност на шофьорската си книжка. Наложената с ЕФ глоба била в размер на 250 лева, които ищецът платил веднага, тъй като работата му била свързана с пътувания и било необходимо да има изряден документ за управление на МПС. След като се върнал в [населено място] по настоящото си местоживееие, обжалвал процесния ЕФ, вследствие на което същият бил отменен с решение № 159450/24.07.2020 г. по НАХД 3 18463/2019 г. по описа на СРС, НО, 13-ти състав. С оглед на изложеното, ищецът е посочил, че платената сума е реално претърпяна вреда от отменения като незаконосъобразен акт, поради претендира обезщетение за причинените

имуществени вреди в размер на 250 лева, ведно с лихвите. Направено е искане за присъждане на разноските за адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва иска. В писмен отговор сочи, че не са налице втората и третата предпоставки на фактическия състав по чл.1 от ЗОДОВ, а именно – наличието на пертърпени вреди и причинно-следствена връзка с отменения ЕФ. Счита и че вземането е било погасено по давност. При условията на евентуалност, моли съда да намали размера на обезщетението. Претендира разноски, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд София- град, 6-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че с електронен фиш серия „Г“, №0008747/2019 г., издаден от МВР – СДВР на ищеца е наложена глоба в размер на 250 лв. /двеста и петдесет лева/ за извършено нарушение на чл.483, ал.1, т.1, вр. с чл.638, ал.4 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

Видно от приложените с писмо, изх. № 716/15.01.2025 г. писмени доказателства от Софийски районен съд, електронен фиш серия „Г“, № 0008747/2019 г., издаден от МВР – СДВР е бил отменен с решение № 159450/24.07.2020 г. по НАХД 3 18463/2019 г. по описа на СРС, НО, 13-ти състав, Това решение е било отменено, а делото върнато за ново разглеждане с решение № 832/12.02.2021 г., постановено по КНАХД № 8826/2020 г. по описа на АССГ, III касационен състав.

С решение № 20194143/05.10.2021 г., постановено по НАХД № 2871/2021 г. по описа на СРС, НО, 107 състав, електронен фиш серия „Г“, № 0008747/2019 г., издаден от МВР – СДВР е бил отменен. Решението е влязло в законна сила на 03.11.2021г. съгласно отбелязването .

Видно от писмо УРИ 819 00-49936/01.10.2025г. на началник сектор „Пътна полиция“ ОДМВР – В., издаденият срещу Н. П. П. електронен фиш серия „Г“ № 0008747 е заплатен на дата 04.11.2019г. и е с отметка, платен в АИС АНД.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

По силата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205 АПК).

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявените главни иски с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в процесния случай (с оглед фактическите твърдения на ищеца) включва в кумулативна даденост:

1. наличие на административен акт; 2. незаконосъобразност на административния акт,

установена с влязло в сила съдебно решение; 3. наличие на причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и настъпилия вредоносен резултат;

Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на имуществени вреди.

В настоящото производство безспорно се установи наличието на изискуемите предпоставки за основателност на иска. Предвид отмяната на електронния фиш по съдебен ред е налице незаконосъобразен административен акт, който е отменен при обжалването му от съда. Именно по този електронен фиш е платена сумата от 250 лева, претендирана като вреди в настоящето производство, което се установява от посоченото в писмо УРИ 819 00-49936/01.10.2025г., издадено от началник сектор „Пътна полиция“ ОДМВР – В.. Тази сума представлява имуществена вреда, причинена на ищеца, доколкото тази парична сума е излязла от патримониума му, вследствие на което имущественото му състояние е намалено. Следователно налице е и втората изискуема предпоставка - вреда, в случая имуществена. Съдът намира, че установената имуществена вреда е в пряка причинно-следствена връзка с отменения електронен фиш. Именно издаденият електронен фиш е причина и основание за заплащане на наложената с него глоба. Ако фишът не беше издаден, ищецът нямаше да плати сумата от 250 лева. По тези съображения съдът счита, че е налице и третата предпоставка за основателност на иска, а именно пряка причинна връзка между незаконосъобразния електронен фиш и настъпилия вредоносен резултат. Следователно предявеният иск се явява основателен относно претендираните имуществени вреди вследствие заплатената глоба по електронен фиш серия серия „Г“, № 0008747/2019 г., издаден от СДВР, при доказани и трите предпоставки на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – отменен акт, вреда и пряка причинна връзка между тях.

Неоснователно е възражението за погасяване по давност – искът е предявен на 31.05.2024г., а електронният фиш е отменен със съдебно решение, влязло в сила на 03.11.2021г., откогато тече давността и е в рамките на 5 годишния срок.

По изложените съображения съдът намира, че искът е основателен и доказан в предявения размер от 250 лева, в който следва да бъде уважен и ответникът осъден да заплати на ищеца тази сума, представляваща претърпени от него имуществени вреди, вследствие електронен фиш серия серия „Г“, № 0008747/2019 г., издаден от СДВР, отменен като незаконосъобразен. Основателността на главния иск води до основателност и на акцесорния за присъждане на законната лихва, считано от датата, от която е поискана, а именно от деня на завеждане на иска -31.05.2024г. до окончателното изплащане на сумата на обезщетението. Сумата следва да се присъди в равностойността ѝ в евро - 127,82 евро, съгласно ч. 11-14 от Закона за въвеждане на еврото.

При този изход на делото на ищеца се следват разноски по делото, каквито са претендирани за адвокатско възнаграждение. Тъй като обаче по делото не е представен документ за платени такива разноски, а и не е осъществено процесуално представителство от адвокат в съдебните заседания, то искането за разноски за адвокатско възнаграждение следва да се отхвърли.

Водим от гореизложеното, Административен съд София-град, I отделение, 6 - ти състав
Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. П. П., ЕГН [ЕГН] сумата от 127,82 евро (сто двадесет и седем евро и осемдесет и два евроцента) , ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска на 31.05.2024г. до окончателното изплащане на главницата, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на отменен с влязло в сила решение електронен фиш серия серия „Г“, № 0008747/2019 г., издаден от

СДВР.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

Съдия: